

Dusa Lajos

Puha léptű

Ülök a tűznél meggörnyedve,
a vad úgy látja: egy majom.
Oson a múlt lopakodása,
tigrisként látja látszatom.

Kis, puha léptű, lágy neszekkel
jött a kamasz- s a férfikor.
Ostobán lettem nagy, s kis lovag,
ki csak szeret, nem birtokol.

S mivé lett szebb, lázongó énem,
mit elfeledni nem lehet?
Győztem, győztünk! S az osztozkodás
porig alázta lelkemet.

Ülök a tűznél meggörbedve,
a vad jól látja: egy majom.
A védő tűz lassan elhamvad,
s érik-érik az alkalom.

Mert puha léptű az idő is:
gyöngét, vént selejtezni kell.
A halál létünk szakmunkása.
Objektív. Hálát érdemel.

Csak ülök, lassan temetődök:
szépen, megértőn, emberin.
S de jó hogy éltem, lettem, voltam!
Ó, puha léptű feleim.

A részeges

Nézek a pohár fenekére,
nézek a szép nők fenekére
és nagyon-nagyon hálás vagyok,
ha adatik, ha megadatott.

E világ részeges Noéja
az Úr irgalmát vette célba.
Nagyon szeretek, nagyon félek,
csak a reménytől vagyok részeg.

Dehogy hóbörgök, nem veszekszem,
azt teszem, amit meg kell tennem.
Nem tudom: áldás-é vagy átok
menteni egy álomvilágot.

Nimród unokám nagy vadász lesz,
de bennem fordított a vatesz...
Friss lányok, érett szarvasünők
mint álomképek üldözik őt.

Csak kecsegteti a valóság,
csúfosan intézik a sorsát.
Pedig jó. Benne a vitézség
áhítaná a csöndes békéét.

A látomástól elvakultan
tizenegy fiam már most hol van?
Egyenesedjen vissza a törzsem,
ahogy írva volt már előttem.

Ajánlás:

Jaj, Nimród, mindig megtagadott!
Hogy véded ma is fajunk s a fajod?
Lesz-é idő, mindent kiállva,
kikötni Kárpát-Ararátra?

Lili keresztelője

(Ahogy egy ateista is megengedi)

Mily hatalmas a csillagos ég!
Lenn csak egy kavics eseng érted.
Csippentsd föl, és csak neved, neved!
Maradj szép része az egésznek.

Tolnay Imre: *Fakított helyek*, 2018